

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

VIJANDEN

Satire in één bedrijf

door

1880

Willyiam

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2008

Nr.2971

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *VIJANDEN* op te voeren moet de naam van auteur *WILLYIAM* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2008/220/15
ISBN 978-90-385-10132

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Willyiam
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(1 dame – 2 heren)

EEN (SOLDAAT)
TWEE (SOLDAAT)
DE MOEDER

DECOR

Een lege scène

(Twee verdwaalde soldaten van vijandige legers stuiten op elkaar.)

EEN : Goedendag, mijnheer.

TWEE : Goedendag.

EEN : Ik zie dat u een andere vlag hebt dan ik, mijnheer.

TWEE : Dat klopt.

EEN : U permitteert?

(EEN haalt een boekje tevoorschijn en bestudeert even ijverig de vlag van TWEE die haar gediensig ophoudt.)

TWEE : Kunt u het goed zien, zo?

EEN : Jazeker, dank u. Aha, volgens het Vlaggenboekje behoort u tot een vijandige natie, mijnheer.

TWEE : Bent u daar zeker van?

EEN : Absoluut. Kijkt u maar.

TWEE : Inderdaad, geen twijfel mogelijk: wij zijn vijanden.

EEN : Proficiat, mijnheer.

TWEE : Van 't zelfde.

EEN : Kom, genoeg frivoliteiten nu, aan de slag!

TWEE : Ik maak me meteen klaar, mijnheer.

EEN + TWEE : Allerhoogste, zegen dit wapen en leidt de hand die het hanteert, want deze strijd is een heilige strijd en een welgevallen in uw ogen.

EEN : Bent u klaar, mijnheer ? Want ik popel.

TWEE : Ik ben klaar.

EEN : Dan niet getalmd: in naam van het vaderland !!

TWEE : In naam van het vaderland!

EEN : Ik moet bekennen, mijnheer, dat u verduiveld goed vecht. Wat een souplesse! Wat een élégance! Het lijkt wel ballet, dat vechten van u. Dat is maar bij wijze van spreken, hoor. Ik moet niks hebben van ballet. Verwijfd gedoe.

TWEE : Kom, kom, u strijdt veel beter dan ik.

EEN : Nee, nee, de eer is geheel aan mij.

TWEE : Niet overdrijven; u bent de beste.

EEN : Nee, u.

TWEE : Nee, nee, u!

EEN : Nee, u.

TWEE : Toch niet.

EEN : Zeg, we gaan nu toch niet kibbelen, zeker ?

TWEE : U hebt gelijk.

EEN : Ah, wat een genot om met u te mogen strijden voor mijn vaderland. Er gaat niets boven een vijand die zijn stiel kent. Mijnheer, mag ik u iets vragen ?

TWEE : Maar natuurlijk; doet u gerust.

EEN : Moest ik u verslaan, zoudt u dan nog even willen wachten met sneuvelen, zodat u uw handtekening in mijn souvenirboekje kunt zetten ?

TWEE : Ik schrijf er zelfs een paar oprecht gemeente regeltjes bij, mijnheer, zoals in het poëzieboekje van mijn nichtjes.

EEN : Een vijandschap uit de duizenden. Een parel van een vijand. Als ik niet een man en een strijder was, zou ik een traan kunnen wegpinken. Misschien zelfs twee.

(ze "vechten" voort)

TWEE : Mijnheer.

EEN : Ja?

TWEE : Moest ik zegevieren, mag ik dan een haarlokje van u? Voor in mijn plakboek. Dat is altijd leuk voor later, als je met de kinderen en kleinkinderen foto's kijkt.

EEN : Maar natuurlijk, mijnheer. U mag me zelfs scalperen. Maar dat is... als u mij overwint, natuurlijk.

TWEE : Ik zal vechten tot het roemrijke einde. Geen slagje of stootje geef ik u cadeau. 't Is tenslotte geen Kerstmis.

EEN : Ik voelde het al bij het begin: dit is vijandschap op het eerste gezicht.

(ze "vechten" weer even door)

TWEE : Mijnheer!

EEN : Ja ?

TWEE : Ik begin stilaan honger te krijgen. Wat denkt u ? Zouden we kunnen lunchen ?

EEN : Nu u het zegt: mijn maag rammelt ook. Als een zak nieuwe kogels. Laten we gaan eten. Maar u kent de regels toch ?

TWEE : Mijnheer! Natuurlijk ken ik de regels. Met de punten en de komma's erbij. Regels voor het schaften: de strijdende partijen moeten - voor een kleine lunch - tien minuten uittrekken, waarbij zij elkaar volledig met rust moeten laten. Om een goede spijsvertering niet te belemmeren.

EEN : Uitstekend: tien op tien ! Goed, de tijd gaat dan nu in. Top !

(Beiden spreiden in het midden van de scène hun vlag uit als een picknicklaken. De twee vlaggen sluiten precies tegen elkaar aan.)

TWEE : Is dat nu niet mooi : onze vlaggen zo gezellig bij elkaar ?

EEN : Zoals het onder vertrouwde vijanden hoort.

(EEN haalt een pak soldatenkoeken en water tevoorschijn; TWEE doet het iets Bourgondischer met brood, worst en een fles wijn)

TWEE : Dat smaakt. Ik had een geweldige trek.

EEN : Ik zeg altijd maar, mijnheer: niets zo gezond als een oorlog. Lichaam en geest worden gehard, je krijgt een gezonde eetlust, je conditie verbetert en... het bloed stroomt beter.

TWEE : Zo is dat.

EEN : En je geniet dubbel zoveel van de kleine dingen die het leven biedt. In vreedstijd is men ontevreden met een zwaar beladen tafel, een kast vol kleren en een huis vol spullen.

TWEE : Zeker.

EEN : Maar in oorlogstijd smaakt een korst brood als een roomtaartje en een taaie kippenpoot als een malse kalkoen.

TWEE : Zo is dat? A propos, een stukje worst, mijnheer ?

EEN : Nee, dank u. Het is... nogal... ik wil u niet beledigen: nogal frivool, als u begrijpt